

[Tove Lindbo Larsen]

på at skabe en afbalanceret indkomstudvikling for lønmodtagere og selvstændige erhvervsvirksomheder.

Socialdemokratiet opfatter absolut ikke de fremsatte lovforslag som tilstrækkelige til at skabe en afbalanceret indkomstudvikling. Vi finder det mangelfuldt i den henseende, at der ikke indgår et forslag om prisstop. Påstanden, som man kunne komme med, om, at den eksisterende konkurrence skulle erstatte en prislov, mener vi ikke holder.

Socialdemokratiet finder heller ikke nogen balance over for indgrebene mod lønmodtagerne i, at avancestoppet er begrænset til denne overenskomstperiodes udløb, maksimalt 1. april 1983. Indgrebet over for lønmodtagerne slutter ikke med udgangen af denne overenskomstperiode. Af lovforslagets bemærkninger fremgår det, at administrationen af denne avancestoplov skal foretages af monopoltilsynets nuværende medarbejderantal. Det vil så gå ud over administrationen af den permanente pris- og monopollov, og i den forbindelse vil jeg spørge ministeren, hvilke arbejder man forestiller sig skal tilsidesættes. Det er absolut utilfredsstillende for forbrugerne, at den permanente monopollov ikke kan efterleves til fulde i cirka et halvt år.

Mine bemærkninger gælder stort set også for forslaget til lov om ændring af lov om priser og avancer, idet det har samme intentioner, blot gældende for pengeinstitutter m.v.

Det tredje forslag omhandler begrænsning af udbytter, tantieme og vederlag m.v. Også her er der en udtalt mangel på balance over for lønmodtagerne. Industriministeren siger i sin fremsættelsestale, at lovforslaget skal ses i sammenhæng med de øvrige indkomstpolitiske foranstaltninger. Jeg mener imidlertid, at modtagerne af udbytter og tantiemer m.v. får en meget fin behandling af den borgerlige regering. Udbytter, tantiemer m.v. skal kun begrænses i en 2-årig periode. Penge ud over det tilladt udbetalte bliver således i firmaet og opsamles til uddeling efter begrænsningens ophør.

Modsat er det med lønmodtagernes tilbageholdenhed. Denne er definitiv, og der ligger ikke noget og venter på lønmodtagerne på et senere tidspunkt.

Der er også grund til at bemærke, at det år, der skal anvendes som sammenligningsår,

er 1981. Det kunne være interessant at spørge industriministeren om grunden til, at man har valgt netop det år alene, der gav udbytter af en ganske pæn højde. 1981 var, hvad man vil kalde for et godt udbytteår. Det ville nok være mere retfærdigt i alle tilfælde at vælge et gennemsnit af flere år som sammenligningsgrundlag.

Regeringen henviser til det overordnede hensyn: at øge erhvervenes konkurrenceevne.

For mig at se er der ingen garanti for, at virksomhederne virkelig investerer. Det var ønskeligt, om regeringen havde krævet overskydende beløb anvendt til investeringer, i stedet for at man gemmer dem til senere udbetaling. Jeg minder i den forbindelse om, at lønmodtagerne ikke stilles en overskudsordning i udsigt.

Som det vist fremgår af mine bemærkninger, anser vi i socialdemokratiet ikke disse lovforslag for at være omfattende nok set i forhold til de ofre, som lønmodtagere og dagpengemodtagere pålægges af den borgerlige regering.

Statsministerens udtalelse om, at der stilles store krav til os alle, kan man sætte spørgsmålstegn ved. Disse tre lovforslag fortæller os i hvert fald, at det ikke er lige store krav, der stilles til os alle.

Collet (KF):

Disse tre lovforslag fremsættes som led i regeringens indkomstpolitiske foranstaltninger, der har til hensigt at øge erhvervenes konkurrenceevne. Jeg skal i hovedtræk gennemgå indholdet i de tre lovforslag.

Lovforslag nr. L 12 om begrænsning af udbytter, tantieme og vederlag m.v. sætter begrænsninger for de beløb, der kan besluttes udbetalt i forbindelse med afholdelse af ordinære generalforsamlinger i aktieselskaber og i anpartsselskaber efter lovforslagets fremsættelsesdato. De nævnte ydelser begrænses i de to første reguleringsår efter lovforslagets vedtagelse efter særlige regler. Lovforslaget har to hovedafsnit, det ene vedrører begrænsningen af udbytter, det andet vedrører begrænsningen af tantiemer, bestyrelseshonorarer og lignende vederlag.

Ser vi først på reglerne for udbytternes beregning, er de følgende:

Generalforsamlingerne i de nævnte selskaber kan træffe beslutning om udbyttets stør-